

HVAD MÅ DER GØRES

Kommunistisk Arbejderpartis Uddannelsesblad nr. 2/79

For en offensiv SU-kamp

De studerende ved universiteterne har i marts gennemført en række radikale aktioner. Under aktionerne er Socialdemokratiet blevet kritiseret, og nødvendigheden af store landsomfattende aktioner er blevet understreget. Noget lignende kan desværre ikke siges om aktionerne indenfor mellemuddannelserne.

Arbejderbevægelsens
Bibliotek og Arkiv

I marts har der været forskellige aktioner for at skabe debat om de uddannelsessøgendes levevilkår. Her fra en »spis-billigt-aktion« i et supermarked. (Foto Arbejderavisen).

I slutningen af marts har der været SU-aktioner over hele landet både for universiteterne og andre uddannelser. I København og Århus har de studerende gennemført »spis-billigt«-aktioner, kør-gratis-aktioner, plakatopklæbninger på busser og toge og maling af slagord om »mere i SU« på broklapperne på Langebro.

Ikke Baader-Meinhof

I pressen er der gjort forskellige forsøg på at hænge de studerende ud som tilhængere af Baader-Meinhof metoder, og man har udnyttet, at kun 400 deltog i København og 400 i Århus til at få det til at se ud som om de aktionerende var en lille sekterisk gruppe, der var helt isoleret fra studentermasserne. Men aktionerne er ikke Baader-Meinhof-aktioner. Det er kollektive aktioner, hvor man har søgt at undgå konfrontationer med politiet, og hvor de »lovovertrædelser«, der er begået er lavet for at bringe de studerendes elendige levevilkår frem i offentligheden. Og de aktionerende er ikke isoleret fra studentermasserne. Det at der er få, der deltager, er ikke det samme som, at der ikke er mange som sympatiserer. En del af formålet med aktionerne har netop været at skabe en større mobilisering blandt de studerende om SU-spørgsmålet.

Modstand fra lederne

Blandt de ledende studenterpolitikere har der været uenighed om aktionerne. Præsiderne for studenterrådene i København og Århus har været imod aktionerne. De mener ikke, at studenterne har muligheder for at tilkæmpe sig højere SU foreløbigt, og de mener at man hellere skal koncentrere sig om at forholde sig kritisk til sit studium.

Komm S (DKP's studenter-

organisation) mener ligesom DUS (De Uddannelsessøgendes Samarbejdsudvalg, der er domineret af DKP), at før SV-regeringen er væltet, så opnår vi ikke nogen væsentlige resultater. Hovedmålet i SU-kampen bliver derfor at vælte SV-regeringen, for at der så i stedet kan komme en socialdemokratisk regering, som i flg. DKP skulle være lettere at presse. Hovedparolen for DUS's demonstration den 29/3 var da også: Vælt SV-regeringen.

fortsættes side 2

LEDER

KAP i folketinget

*Tværs igennem lov til sejr
der går ikke andre veje
til vort drømte frie land.*

Dette er de første linier i den norske arbejderdigter Rudolf Nielsens sang, *Svar*. Sangen er blevet brugt under RUC-kampene, Todesgadeaktionen, forskellige boligaktioner og strejker og blokader, hvor det har været nødvendigt at tage kollektive kampmidler i brug, og det uanset om borgerskabet har svaret igen ved at gøre disse kampmidler ulovlige. Sangen udtrykker, at kapitalismen ikke kan fjernes ved at den bliver stemt ned i folketinget. For mange KAP'ere har sangen haft en særlig betydning, fordi den så klart trækker det revolutionære perspektiv frem i dagskampene.

Nu stiller KAP så op til folketinget - svigter KAP så ikke den gamle sangs ord?

Mange partier har sat sig dybt i de bløde stole gennem tiderne. Partierne har gjort sig afhængige af de penge, de modtager for folketingsarbejdet, og folketingsrepræsentanterne er begyndt at handle efter den magt og indflydelse, de har set vinke forude.

KAP har ikke tænkt sig at lade sig indfange i det parlamentariske spindelvæv. KAP stiller op til folketinget for at gøre KAP's politik kendt i bredere kredse i Danmark, for at få lejlighed til at propagandere for KAP's politik.

KAP vil ikke opgive sin revolutionære politik. Tværtimod vil der komme fuld damp på den revolutionære propaganda. I folketinget vil KAP få mulighed for at propagandere, for at folk skal bruge strejker og blokader, når det er nødvendigt, og det uanset hvor meget det bliver forbudt. KAP vil få lejlighed til at afsløre, hvordan Socialdemokratiet den ene gang efter den anden står i forreste række, når det gælder om at forringe arbejderklassens levevilkår, og når det gælder om at opbygge ATP-fonds, investeringsfonds og andre ØD-lignende foretagender, som har til formål at sikre de socialdemokratiske ledere dispositionsretten over formidable pengesummer. KAP vil få lejlighed til at rydde ud i myterne om, at socialdemokratiet er et mindre onde ved at afsløre hvilke uhyrligheder, det rent faktisk er lykkedes for socialdemokratiet at føre igennem, blot ved at henvise til, at hvis det havde været de borgerlige, så var det blevet meget værre. Den slags propaganda er der i dag ingen i folketinget, der fører frem, derfor er der brug for KAP.

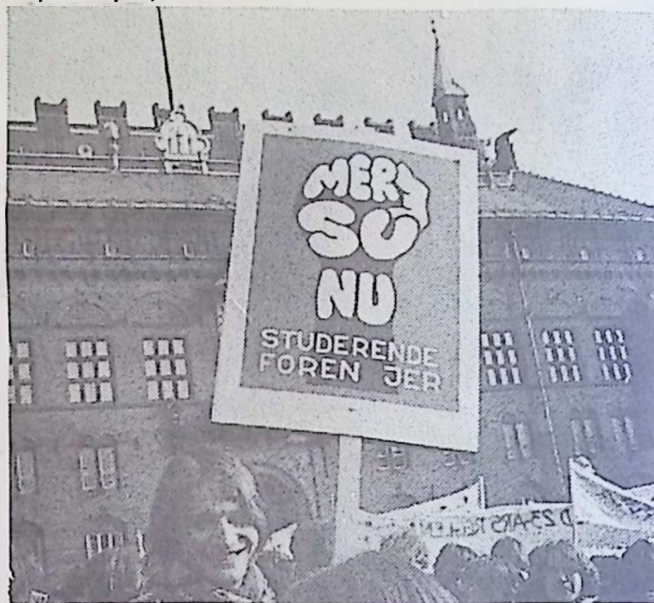
Og det er bare en del af det. KAP har politik på mange områder, som det vil være muligt at lægge frem, det være sig energipolitik, boligpolitik, uddannelsespolitik, udenrigspolitik osv.

I de udenrigspolitiske debatter i folketinget vil KAP fordømme Sovjets aggressive og imperialistiske politik, uden at gøre det udfra et antikommunistisk udgangspunkt. Ingen andre gør det. Derfor er der brug for KAP.

Skriv under, så KAP kan indsamle de 20.000 underskrifter, der er nødvendige for at blive berettiget til at opstille til folketingsvalg.

Redaktionen

fortsat fra forsiden

Offensiv SU-kampslinie

Heroverfor står den linie, der har støttet aktionerne - den offensive SU-kampslinie, som den selv kalder sig. Denne linie støttes af KAP, Venstre-socialisternes Universitetssekretariat (VUS) og Forbundet Socialisterne (FS). Denne linie understreger, at det ikke er en fordel at få en socialdemokratisk regering, idet socialdemokratiet tilfulde har haft lejlighed til at vise, at de med eller uden Venstre er en fjende af de uddannelsessøgendes kamp. I stedet står den offensive SU-kampslinie for, at det er nødvendigt for de studerende at aktionere kollektivt med slagkraftige aktionsmidler, og det uanset hvem der sidder i regeringen. De aktioner, der er foregået i marts er derfor kun opvarmning til landsomfattende aktioner, som undervisnings- og eksamensboykot.

Hold sammen på oppositionen

Den offensive SU-kampslinie står svagt i forhold til ledelserne indenfor DUS og DSF. På DSF-kongressen blev det afgående præsidiiums beretning, som var udtryk for denne linie stemt ned med 72 stemmer mod 22. Forholdene indenfor DSF er mens dette skrives stadig uafklarede, men givet er det at uanset hvordan DSF's præsidium kommer til at se ud, så vil det også for fremtiden være nødvendigt at koordinere SU-kampen på tværs af uddannelsesinstitutionerne, og meget af denne koordinering kommer efter alt at dømme til at foregå uden at DSF bakker op om

den. De SU-grupper og folk, som har sluttet op om den offensive SU-kampslinie må fortsat holde sammen, og flere må slutte sig til. Også indenfor DUS må de folk, der vil arbejde for en offensiv SU-kampslinie gå ind i eller oprette SU-grupper og sørge for at arbejdet bliver koordineret SU-grupperne imellem. Både indenfor DSF og DUS vil arbejdet for at komme frem mod større aktioner på krav om mere i SU blive mødt med modstand fra ledelserne, og det bliver sandsynligvis nødvendigt at koordinere arbejdet udenom ledelserne for at finde frem til forslag til initiativer, der kan tages for at fremme mulighederne for en landsomfattende slagkraftig aktion.

ADRESSER:

Kommunelt Arbejderparti (KAP)

Esbjerg: Postbox 293, 6700 Esbjerg
Helsingør: Postbox 71, 3000 Helsingør
Herning: Postbox 219, 7400 Herning
Hillared: Postbox 148, 3400 Hillared
København: Studiestræde 24, 1455 Kbh. K. Tlf. (01) 152133.
Køge: Postbox 111, 4600 Køge
Lolland-Falster: Postbox 85, 4800 Nykøbing F.
Odense: Postbox 201, 5000 Odense C
Randers: Postbox 2043, 8900 Randers
Roskilde: Postbox 128, 4000 Roskilde
Silkeborg: Postbox 207, 8600 Silkeborg
Skive: Postbox 198, 7800 Skive
Ålborg: OKTOBER bogbutik, Kastelvej 11, 9000 Ålborg
Århus: Guldsmedegade 36 (baghuset) 8000 Århus C. Tlf. (06) 120057
ons: 13-16; to: 16-15-17.30; fre: 15-17.30

OKTOBER bogbutikkerne

København: Studiestræde 24, 1455 Kbh. K. Tlf. (01) 128797. Åbningssteder: ma.-fre. 10-17.30, lørdag 10-13. Ålborg: Kastelvej 11, 9000 Ålborg. Åbningssteder: ma.-fre. 15.00-17.00, lørdag lukket. Århus: Vestergade 64, 8000 Århus C. Tlf. (06) 198433. Åbningssteder: ma.-to: 15.30-17.30, fre: 15.30-19.00, lørdag: 10-13

Kina slår igen

Da Kina startede sin aktion mod Vietnam, var der mange herhjemme, der ellers har været venligt stemt overfor Kina, som tog afstand fra Kinas handlinger.

Opførte Kina sig ikke selv som en imperialist-magt overfor Vietnam? Kan man nogensinde forsvare, at et socialistisk land skrider til større militære aktioner, selv når det sker som et modangreb? Sådane svirrede spørgsmålene i manges hoveder.

KAP har forsvaret Kinas aktion og kaldt den et berettiget selvforsvar. KAP har fremhævet, at kineserne lige fra starten erklærede, at de ikke ønskede en tomme vietnamesisk jord, at de ikke havde til hensigt at styrte regeringen i Hanoi, og at de kinesiske troppers tilstedeværelse i Vietnam ville blive kortvarig og derfor slet ikke kunne sammenlignes med f.eks. Vietnams besættelse af Kampuchea eller Sovjets besættelse af Tjekkosllovakiet. Den kinesiske troppetilbagetrækning er nu fuldført, og man kan deraf se, at kineserne holdt deres ord.

Ja, men er det ikke et sølle plaster på såret, at aktionen nu er slut? Må aktionen ikke fordømmes, uanset at den var kortvarig? For at svare på det må man se nærmere på forholdet mellem Kina og Vietnam og på Sovjets rolle på verdensplan.

Fjendtlig overfor Kina

Under krigen mod USA-imperialismen forsøgte Vietnam at balancere mellem Kina og Sovjet og modtog støtte fra begge lande. Efter krigens slutning har Vietnam lagt sig mere og mere op ad Sovjet, og samtidigt er politikken overfor Kina blevet stadig mere fjendtlig. Således har Vietnams kommunistparti ekskluderet medlemmer, der var venligt stemt overfor Kina, og 200.000 udenlandskinesere, bosat i Vietnam, er blevet forfulgt og fordrevet fra Vietnam under påskud af, at de alle 200.000 skulle være handelskapitalister. (Det var de samme argumenter, Hitler brugte for at forfølge jøderne). Der har været talrige grænsesammenstød, og Kina har opregnet, at Vietnam i løbet af 1978 har dræbt 305 kinesere ved grænsekonflikter. Endelig gør Viet-

nam krav på og har besat nogle øer, som selv på sovjetiske kort er indtegnet som hørende til Kina.

Redskab for Sovjet

Vietnams afhængighed af Sovjet er blevet forstærket, efter at Vietnam er trådt ind i Comecon, og efter at Vietnam og Sovjet har undertegnet en »fred og venskabsaftale« - en aftale, der nærmest er udført som en militærpagt.

Vietnam har arbejdet på at virkeliggøre planerne om en indokinesisk føderation mellem Vietnam, Kampuchea og Laos under vietnamesisk ledelse, og efterhånden er Vietnam kommet et godt stykke med planerne, blandt andet ved at have invaderet Kampuchea og have indsat en marionetregering. Vietnam har dermed været Sovjets redskab når det galdt om at inddæmme Kina og sikre Sovjet et solidt brohoved i Sydøstasien.

Det er i denne situation, at Kina føler sig militært omklamret og truet af Sovjet. At det ikke er det rene paranoya fra Kinas side vises blandt andet af, at Sovjet allerede i 69 havde planlagt at invadere Kina og styrte ledelsen i Peking, men dette blev afværget, da USA truede med at gribe ind - og Sovjet har i dag 1 million soldater med de mest

moderne angrebsvåben opmarcheret langs Kinas grænse.

Offensiv mange steder

Og det er jo ikke bare i Sydøstasien, at Sovjet er på frem-march. Sovjet har skaffet sig tilsagn fra loyale partiledere på Cuba, i Vietnam, Bulgarien, Sydyemen, Etiopien, Østtyskland osv. om, at de er klar til at sende invasionsstyrker - de såkaldte »befrielsestropper« - rundt hvor det skal være på de 5 kontinenter for, som det hedder, at »sikre socialismen« og »støtte revolutionære broderfolk«. I Angola, Eritrea, Tjekkosllovakiet og Kampuchea har folkene allerede fået at føle, hvordan det er, når landet bliver »befriet« af Sovjettro invasionsstyrker.

Kinas grænser sikret

Hvis Kina havde haft til hensigt at besætte Vietnam for at skaffe sig kontrollen over styret, så skulle aktionen afgjort have været fordømt. Men det har ikke været tilfældet. Kinas grænser og civilbefolkningen i grænseområdet kunne i sidste ende kun forsvares ved at gdelægge Vietnams angrebsstillinger vendt imod Kina. Det har Kina nu gjort, og dermed har Kina givet et praktisk eksempel på at det godt kan lade sig gøre at stille sig op mod Sovjets militærmaskine og slå igen, uden at der bliver verdenskrig.

Kina har påpeget, at Sovjet stræber efter at vinde verdensherredømmet, og at hvis Sovjet skal standses, så er det nødvendigt, at verdens lande og folk ikke bøjer nakken og kryber i et musehul, fordi Sovjet er mægtig og truende. Kina har advaret imod at der føres en Münchenpolitik overfor Sovjet, ligesom den der blev ført fra vestmagternes side overfor nazityskland op til 2. verdenskrig, hvor Hitler fik snart ét, snart et andet område i håb om, at han så skulle stille sig tilfreds. På den baggrund bliver Kinas aktion både retfærdig og rigtig som et led i kampen med den tredje verdenskrig.

KØB:

Under krigen mod USA-imperialismen var forholdet mellem Kina og Vietnam meget venskabeligt. Kina ydede Vietnam stor og betingelsesløs støtte. Efter krigen har Vietnam vendt sig mod Kina og blandt andet fordrevet 200.000 udenlandskinesere bosiddende i Vietnam. Arbejderavisens delegation sommeren 78 taler med nogle af de flygtede kinesere. (Foto Arbejderavisen).

Kantineboykottens forløb

Vi har talt med Anne Mette, der deltog i kantineboykotten på Københavns Dag og Aften-Seminarium (KDas) om de erfaringer, hun har draget ud fra boykottens forløb. Mange uddannelsessøgende, der har været ude i kantineaktion vil sikkert kunne nikke genkendende.

Hvordan var boykottens forløb?

Anne Mette: den 3/11 besluttede vi på et stormøde at starte en tidsbestemt kantineboykot. Vores krav var: *Kompensation for EF-momsen og statsfinansiering af kantinens lønudgifter*. Det helt overvejende flertal gik ind for boykotten. Vi startede den 7/11 og nedsatte en række grupper, hvoraf det ret hurtigt blev koordineringsgruppen, der lavede det meste af arbejdet alene.

Personalefyringer

Boykotten var 100% effektiv på dagholdene, og der blev lavet -besøg- i offentlige kantiner. Derefter trådte kantine i likvidation d. 21/11 og personalet blev sagt op. Imod dette splittelsesforsøg vedtog vi et tredje krav, nemlig: *Genansættelse af det fyrede kantinepersonale*. Der blev nedsat en støttekomite, der fik aflæggere på andre uddannelsessteder. Herigennem var vi før jul i stand til at dække differencen mellem personalets normale løn og understøttelsen.

Boykotten afblæses

På stormøderne var der ikke mange politiske diskussioner, aktiviteten på seminariet dalede støt. Den 19/12 lykkedes det for en del af koordineringsgruppen at få flertal for at boykotten skulle afblæses. Forslaget var begrundet med, at alle andre end koordineringsgruppen var sløve, og at der var en minimal chance for at redde den normale kantine fra konkurs, hvis vi stoppede boykotten. Det var dog tydeligt i stemmetallene, at mange var usikre på, hvad der egentlig foregik.

LL: Vælt SV først

Hvordan blev boykotten behandlet af jeres faglige organisation?

Anne Mette: LL (Lærerstuderendes Landsråd), der er helt domineret af DKP'ere ønskede tydeligvis ikke langvarig boykot, men kun en manifestation af vores utilfredshed. I LLs blad i februar/79 hedder det: *«Vi ved, der ikke bliver tale om reelle forbedringer af vores forhold, så længe SV-regeringen sidder på taburetterne. Derfor må kravet om SV-regeringens afgang indgå i aktiviteterne»*.

VS splittet

Hvad med partierne på seminariet?

Anne Mette: VS'erne delte sig i 2 lejre. En gruppe var imod boykotten og mente ud fra en ren lønka-teori, at det var forkert, hvis vores kamp endte med sejr, fordi det ville være usolidarisk overfor arbejderklassen, at vi tilkæmpede os noget økonomisk.

Den anden VS-gruppe mente, at boykotten skulle fortsætte, men at SU-perspektivet skulle inddrages mere, og det kunne man kun give dem ret i.

KAP'erne var uenige i LL's linie, fordi kun skabelsen af et reelt økonomisk og politisk pres, ville kunne sikre opfyldelsen af vores krav. Man afviste illusioner om, at en ren Socialdemokratisk regering bedre end SV-regeringen ville kunne presses til at opfylde vore krav.

KAP var også meget uenig med de VS'ere, der var imod boykotten. De mente, det ville styrke hele arbejderklassen, hvis vi vandt, fordi det ville bevise, at det betaler sig at kæmpe mod statsmagtens overgreb.

Det lykkedes ikke for KAP at afsløre LL. En af årsagerne var nok en frygt for at foregribe begivenhedernes gang - LL gik jo stadig ind for boykot (sådan da), og hvis man var begyndt at sige, at LL nok snart ville trække sig, så var man bare blevet beskyldt for at være splittelsesmager.

Brug
i stu

Under kantineaktion Blågård seminariet benene. De erfaringer denne måde at på af de studerende aktion, synes vi lignende kultural over. Vi gir der Blågård.

Teatergruppen var spredt sammensat. De havde ingen erfaringer spille teater. Gruppens lå i, at et par stykker spille forskellige inster. Ellers byggede vi p cippet om, at hver fugl med sit næb. Opbygni stykket var givet på f idet vi stort set kunne f historiske forløb. Men f skulle have kød og blod. måtte vi have fat i nog trale begivenheder, de kampe», der havde vær måtte have frem, at vi kantineboykotten.

Ud fra egne oplevelser

Sammen fik vi la sceneoversigt. Det va svært, fordi hele situ byggede på egne opl Vores klaverspiller

Under kantineboykotten har de studerende brugt sang og teater for at styrke kampen. Her ses Blågårds Seminariums kantine-teater under opførelse ved en støttefest for Arbejderavisen. (Foto Arbejderavisen).

teateret denterkampen

men fik lærerstuderende på
m stablet et teaterstykke på
nger de har fået med på
pagandere deres opfattelse
SU-situation samt kantine-
udre skal have glæde af så
viteter kan blomstre frem-
r pennen til aktivister fra

den ene sang ud af ærmet efter
den anden, og det med så over-
bevisende tekster, at det stod
klart for enhver, at tilbage-
betaling af SU og 20 timers
erhvervsarbejde om ugen
oveni studierne var noget han
selv stod midt i. På samme
måde med de slagsmål vi
ønskede at beskrive: Hvordan
stod vores rektor, hvad sagde
undervisningsministeriet,
hvordan var viljen blandt de
studerende til at reagere mod
det konkrete overgreb.

Alt dette var problemer, vi
selv stod midt i.

Og så igang!

Så kastede vi os ud i at
spille. Efterhånden fandt vi på
fantasifulde rekvisitter og fi-
nesser og forbedrede formen,
personfremstillingen, opstil-
lingen og sangene.

Ved teater er kontakten til
publikum vigtig. Vi fik smad-
dergod respons de gange vi op-

førte stykket, og det skyldes, at
vores fremstilling af situatio-
nen var ramt på kornet, samt
at vi viste, at vi godt kunne
lide at synge og spille teater.
Men man kan nå meget læn-
gere ved i højere grad at ind-
drage publikum som medspil-
lere.

Godt til at skabe debat

Arbejdet med teaterstykkets
form og indhold er en proces,
hvor de medvirkende lærer en
masse. Igennem at bearbejde
problemerne får de mulighed
for at få indsigt i og lære at
skelne mellem forskellige poli-
tiske linier. Arbejdet har også
en social betydning, fordi det
er sjovt. Men stykkets væsent-
ligste funktion er at fremstille
historien og problemerne på en
sådan måde, at det skaber
debat. Et teaterstykke kan
også trække folk til møder og
propagandere for aktiv delta-
gelse i kampen.

Har KAP fyret kantinedamerne?

»Så fik kineserne på KDAS fyret 11 damer«. Det er
overskriften på et læserbrev i Ballerupbladet. Der er
den kerne af sandhed heri, at det har været KAP om
nogen, der har fastholdt kantineboykotten. Hvorfor
nu det?

Langvarig boykot var et nødvendigt våben for at
kæmpe kantinekravene igennem til sejr.

Kantinekampen var den første omfattende aktion
på levevilkårsområdet. Derfor var det muligt at
bruge den mobilisering og politiske debat, den har
affødt som springbrædt til at rejse levevilkårskam-
pen. Det store skridt fremad som SU-kampen har
taget i dette forår med de omfattende aktioner og
diskussioner muliggjordes af kantinekampen.

Når staten på trods af den omfattende mobilise-
ring endnu ikke har indfriet kravene, skyldes det da
også, at man for enhver pris ikke ville give de stude-
rende det springbrædt, som en vundet kantinekamp
ville være.

Kantinekampen må ikke opgives nu, selv om
kantineerne er lukkede. I stedet må kantinekravene
inddrages i SU-kampen. Situationen omkring luk-
ningerne må udnyttes til at samle lærere, TAP'ere
og studerende bag kravet om kantinedrift til rimel-
lige priser så hurtigt som muligt. Det må være en ret
for en stor arbejdsplads. Derfor må kravene fast-
holdes for at kunne lægge pres på ministeriets kanti-
neudvalg, der kommer med en betænkning til efter-
året.

Kampens nationale perspektiv må fastholdes ved
at afholde møder mellem studerende, der har del-
taget i boykotten for at planlægge initiativer, der
kan fremme kampen. På et sådant møde må lokale
løsninger afvises, fordi det splitter kampen.

Var det så kineserne, der fik fyret kantinedamer-
ne?

Prisforhøjelserne og den elendige SU-tildeling fra
staten ville alligevel på meget kort sigt have lukket
kantineerne p.g.a. omsætningsfald. Derfor var og er
kantinekampen de studerendes nødvendige svar.

Til ARBEJDERAVISEN.

Studiestræde 24, 1455 Kbh K.

Send mig:

☐ fra førstkommende nr. til nr. 24/1979

☐ fra førstkommende nr. til nr. 48/1979

☐ Kuvertforsendelse (1,25 kr. ekstra pr. nummer)

som jeg betaler, når jeg modtager girokortet.

Andre bemærkninger:

BESTILLINGSKUPON ABONNEMENT

Navn

Adresse

Postnr. og by

Dato

Uddannelse i Kina

Emner som Coca-Cola eksaminer og import af udenlandsk teknologi i forbindelse med de 4 moderniseringer af industri landbrug uddannelse og militær har længe været blandt de daglige nyheder i presserapporterne fra Kina.

Og meget af det der rapporteres har noget på sig.

I pressen gøres der blot ikke så meget ud af at fortælle om baggrunden for nyhederne. På trods af at Kina i over 25 år har været et socialistisk land er det stadig et fattigt land, ja sine steder fungerer landbruget som i middelalderen i Danmark. Den samlede årlige produktion er stadig yderst begrænset målt i forhold til fremskredne kapitalistiske lande med en langt mindre befolkning.

Og i længden skulle det socialistiske system jo gerne bevise sin overlegenhed i forhold til det kapitalistiske ved at skaffe masserne bedre arbejds- og levevilkår, bedre uddannelsesforhold, et højere kulturelt niveau og større evne til at forsvare sig mod imperialistiske angreb.

Siden befrielsen i 1949 har fremgangen i Kina dog trods alt været stor. Prøv at sammenligne med massernes levevilkår i Indien. Sådan ville Kina vel have set ud i dag hvis ikke det havde været for kommunisternes indsats.

Dagligdagen i Kina

En høj materiel udvikling er, også i et socialistisk land, en forudsætning for en social frigørelse af de arbejdende menneskers liv.

En kinesisk bonde der arbejder 10-12 timer i døgnet 7 dage om ugen hele året rundt med hårdt fysisk arbejde har hverken tid eller overskud til kulturel aktivitet.

En konstant forbedring af dyrkningsredskaber og metoder danner grundlaget for den sociale frigørelse. Det samme gælder den kinesiske stålarbejder, der den dag i dag arbejder i totalt -oldnordiske- fabrikker, hvor produktiviteten er lav, arbejdstiden lang og arbejdet fysisk hårdt og nedslidende.

Den materielle udvikling medfører ikke automatisk den sociale frigørelse, men den er en forudsætning.

stole på egne kræfter - en udlægning der har medført, at Kina ikke har draget fordel af den vestlige verdens mere avancerede produktionsredskaber. Dermed har 4-banden skabt en isolation for Kina, som fastholdt landet i en tilbagestående tilstand.

Det blanke ark

For at gennemføre en modernisering af alle sektorer i det kinesiske samfund er det nødvendigt at uddanne et stort antal teknikere specialister videnskabsmænd og lærere.

Men fra 1966-72 blev der ikke optaget nye studenter på universiteterne! Den styrtede 4-bandes politik gik ud på at det nærmest var politisk fejlagtigt at uddanne sig.

Et ekstremt eksempel er studenten i Shanghai der afleverede et blankt ark som eksamensbesvarelse - og blev udråbt som helt af 4-banden.

Efter 4-bandens fald er der

kommet gang i uddannelsessystemet igen. Og fra 1977 blev der genindført eksaminer og karakterer i Kina. Dette har vakt en del bekymring i tidligere Kina-venners kredse. Dét spørgsmål har været rejst om man som socialist overhovedet kan acceptere eksaminer og karakterer, selvom der indgår politiske vurderinger fra det sted studenten kommer fra.

Fælderne

Kineserne ønsker med deres eksaminer og karakterer at udvælge de aller dygtigste til de få uddannelsespladser, der findes i Kina idag. For ligesom der heller ikke er mulighed for, at enhver kan få den løn mv., som vedkommende har lyst til, er det langt, langt fra muligt, at enhver kan få den uddannelse, som han eller hun gerne vil.

fortsættes side 7

Deng Xiaopeng har sagt om 4-bandens uddannelsespolitik, at i Kina var det kun rotterne, der havde glæde af de udenlandske fagtidskrifter. Efter 4-bandens fald er denne politik brudt. Kina arbejder nu ud fra et princip om at stole på egne kræfter, men ikke mere end at man godt vil tage ved lære af andre, der har mere erfaring. På sit besøg i Kina havde Ritt Bjerregård til opgave at få en udvekslingsaftale i stand mellem danske og kinesiske studerende. Det er en del af Kinas politik for at lære af andre lande, der er mere teknisk fremskredne. (Fotomontage Studenterbladet).

EF-valget er en fælde

De direkte valg til Europa-parlamentet den 7. juni betyder et afgørende skridt til dannelsen af den politiske union, en egentlig europæisk stat.

Ifølge EF-kommissionen bør »det europæiske regeringsorgan være et udøvende organ med politiske beføjelser, i et omfang svarende til de beføjelser, der normalt tilkommer en regering«.

Europa-parlamentet sigter imod, at medlemslandene op-
hører med at være selvstæn-
dige og uafhængige stater, idet
vetoretten i ministerrådet op-
hæves.

EF-valget skal åbne op for
en øget politisk integration,
der på bare lidt længere sigt
medfører øget integration
indenfor andre områder som
militær, økonomi og uddan-
nelse.

Men inden da har EF behov
for en blåstempling i form af
folkelig opbakning:

»Et parlament på 410 medlemmer, som repræsenterer den europæiske befolknings virkelige ønsker, vil utvivlsomt få meget større vægt, når det giver udtryk for sine synspunkter om Fællesskabet. Men det vil kun få denne virkning, hvis det har befolkningens interesse og støtte. Det er der for vigtigt, at valgdeltagelsen blandt de 180 millioner stemmeberettigede bliver så stor som mulig.« (1)

Gå ikke i fælden!

Bare ved at deltage i valgene

fortsat fra side 6

Det begrænsede antal uddannelser, der findes, må derfor bruges til at tjene *helheden*: De 4 Moderniseringer. Her må man have fat i alle de bedst kvalificerede, som samtidig vil gøre en indsats for at tjene det mål. Det kan ingen være imod.

Men sikrer eksaminerne og karaktererne, at man får de røde eksperter man har brug for? Og sikrer kineserne sig imod, at der opstår et højstuddannet privilegeret lag?

Her ligger de store farer. Fra Danmark kender vi alt for godt konkurrenceræset, og ved hvad det vil sige at uddannelserne er eksamensrettede - hvilket ikke engang sikrer gode borgerlige kvalifikationer. Og vi ved kun alt for godt, at børn af akademikere har lettere ved at bestå optagelsesprøver.

kommer man altså til at støtte opbygningen af de overnationale organer, *uanset stemmeafgivning*.

Flere og flere beslutninger om vitale anliggender vil blive truffet i EF-parlamentet i stedet for de nationale parlamenter. Vi mister endnu en del af vor nationale selvbestemmelsesret.

Et eksempel er kampen mod indførelse af atomkraft i Danmark. Da EF har vedtaget at indføre atomkraft i Europa, er beslutningen bindende for Danmark. Det betyder, at vi ikke kun skal bekæmpe det danske folketings, men hele EF-burokratiet.

...selvom den er klappet i for nogle!

Jamen, siger mange, vil EF-modstanderne i parlamentet ikke kunne markere den danske modstand, afsløre parlamentets funktion og indhente oplysninger til brug for EF-modstanden hjemme i Danmark?

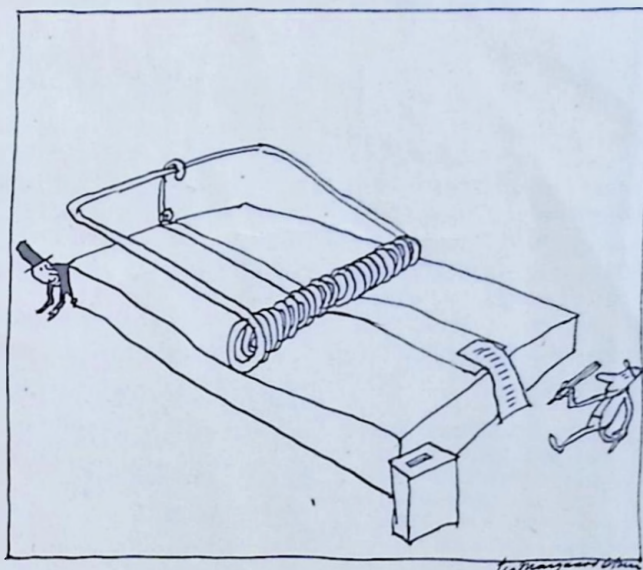
Uanset hvor meget eventuelle modstandere, højst 16 ud

Der er mange fælder - og det ser ud som om kineserne går i en del af dem. Er det værd at risikere de farer?

Demokrati for folket

Kinas situation tyder på, at det er nødvendigt. Men den kommunistiske bevægelse har ingen *endelige* erfaringer om, hvordan man på langt sigt sikrer både de økonomiske resultater, som socialismen må fremvise, hvis verdens militær-masser skal vindes for den, og samtidig sikrer sig imod en kapitalistisk genrejning.

Det er betryggende, at disse nye eksperimenter i Kina foretages samtidig med en kraftig udvidelse af demokratiet for masserne. For hvem skal ellers forhindre, at der udvikles et udbyttnings- og undertrykkelses samfund?

af 410, vil råbe og skrike i parlamentet, vil de ikke kunne rokke ved det danske medlemskab - der stemmes *ikke* om »ud af EF«, men om »hvilken EF-politik«.

Med hensyn til information om EF har Det ny Notat i årevis sørget for, at det ikke er mangel på afslørende oplysninger, der har fastholdt os i EF.

At deltagelsen i valget reelt svækker den danske EF-modstand viser sig i Folkebevægelsen mod EF: den har siden beslutningen om opstilling til valget ikke ført kampagne mod EF-valget for at afsløre parlamentets funktion. Tværtimod har det ikke skortet på underskrifts- og pengeindsamlinger, der sigter på at hæve

valgdeltagelsen.

Boykot er ægte modstand

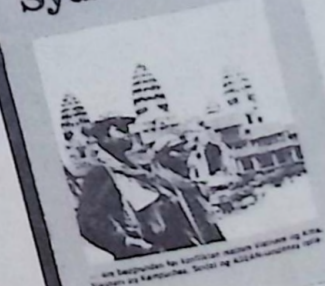
Mange EF-modstandere har valgt at trodse Folkebevægelsens uheldige beslutning om at stille op til valget. De har dannet Boykotbevægelsen, der nu har 30 lokalgrupper.

Valget bliver afholdt uanset hvad Boykotbevægelsen gør - men det er begrænset hvilken glæde borgerskabet vil få af deres »folkevalgte«-parlament, hvis en lav valgdeltagelse viser at det danske folk ikke accepterer afholdelsen af fremmede valg i Danmark.

(1) Pjece udgivet af EF-kommissionen »Det europæiske Fællesskab i dag og i morgen«, side 62.

Ny pjece

Hvad sker der i Sydøstasien?

30 sider.

10,00

Fås hos alle boghandlere.

Forlaget OKTOBER

Studiestræde 24, 1455 København K. Tlf. 01-132734. C.O. 921427

De uddannelsessøgende og kampen for socialismen

Det kan almindeligvis være svært at hitte rede i hvem der mener hvad og hvorfor i de daglige studenterpolitiske hundeslagsmål.

KAP har nu udgivet en pjece, der i en sammenhæng fremstiller baggrunden for partiets samlede uddannelsespolitik.

Pjecen er et resultat af de erfaringer KAP har høstet gennem flere års praksis i uddannelseskampen.

Pjecen er inddelt i 6 afsnit, som omfatter en gennemgang af KAP's klasseanalyse, KAP's syn på uddannelsespolitikens udviklingstendenser, studenterbevægelsens historie, samt en kritik af andre studenterpolitiske strømninger og slutelig en fremlægning af KAP's egen politik for de uddannelsessøgendes kamp.

I første afsnit gives nogle historiske rids over udviklingen i det danske uddannelsessystem set i forhold til det omkringliggende samfund efter anden verdenskrig.

Gennem 50'erne og 60'erne øgede staten sine investeringer i uddannelsessystemet enormt, fordi det blev nødvendigt at satse på masseuddannelse så den danske kapital kunne deltage i den internationale kamp om markederne.

Hvem er ven...?

I dag får ca. 25% af en ungdomsårgang (20.000) årligt lov til at blive optaget på de videregående uddannelser. Ca. 275.000 unge er under uddannelse ud over den lovpligtige 9-årige skolegang.

1. afsnit munder ud i at konstatere, at hovedparten af de 275.000 unge kommer fra arbejderklassen, og de vil efter uddannelsens afslutning ende som lønarbejdere med løn- og arbejdsvilkår, som ikke grundlæggende adskiller sig fra arbejderklassens som helhed.

Kriterierne for at placere hovedparten af de uddannelsessøgende som en del af arbejderklassen uddybes i afsnit 2. Her præciseres det at en klasseanalyse ikke kan tage udgangspunkt i hvor folk tror de hører hjemme i samfundet, endsi i hvor de måtte placere deres kryds på valgdagene. En klasseanalyse skal vise hvilke store menneskegrupper der udbyttes og hvilke der udbytter i kraft af deres forhold til produktionsmidlerne.

KAP afholder i år Rød Sommerlejr inddelt efter emner. I ugen den 14/7 - 21/7 og ugen den 28/7 - 4/8 afholdes uddannelsespolitiske lejre. Pjecen om de uddannelsessøgende og kampen for socialismen vil blive brugt på lejrns diskussioner. Tag med på Rød Sommerlejr! (Foto Arbejderavisen).

...og hvem er fjende?

Men det er ikke tilstrækkeligt at konstatere de uddannelsessøgendes klassemæssige placering. De må have en klar forståelse for hvilke fjender de står overfor i kampen og hvad de har tænkt sig. Derfor lægger pjecen megen vægt på i afsnit 3 at beskrive udviklingstendenserne i den statslige uddannelsespolitik på både kort og langt sigt. Her gennemgås de centrale pointer i U-90 grunddigt og i et letfatteligt sprog.

Interessant er afsnittets sammenkædning af U-90 med Socialdemokratiets ØD-visioner - visioner som når de virkeliggøres vil placere Socialdemokratiet som den ubetinget stærkeste fraktion af monopolborgerskabet. Samlet betegnes U-90 og ØD som led i en korporativistisk samfundsudvikling. Det vil sige et samfund hvor stat, kapital og fagbevægelse er smeltet sammen, som for eksempel i Nazityskland.

Sammenbruddet i den fagkritiske strategi.

Heroverfor behandler afsnit 4 og 5 de uddannelsessøgendes kampe frem til midt i 70'erne, til og med RUC-kampene og det seneste års begyndende sammenbrud for den fagkritiske strategi - et sammenbrud der primært sker under presset fra statsmagtens nedskæringsfelttog indenfor uddannelsesområdet.

Afsnit 6 lægger ud med at udbygge hvorfor KAP gennem årene har ført kamp imod den fagkritiske strategi - en strategi som grundlæggende bygger på illusioner om at der kan skabes »socialistiske øer« - røde universiteter, fag, faglige miljøer - indenfor det kapitalistiske samfund. Sidste skud på denne strategi er at man skal oprette basisgrupper, der skal omgå nedskæringsfeltet.

Den fagkritiske strategi karakteriseres som splittende og sektærisk fordi den kun vil forene de uddannelsessøgende

som på forhånd definerer sig som socialister og ikke alle der har interesser i at bekæmpe borgerskabets og statsmagtens overgreb.

Det er mindretalspolitik, siges det.

På baggrund af den skarpe politiske kritik rejst blandt andet af KAP igennem årene, er den »gamle« fagkritiske strategi på det seneste blevet trængt stærkt i defensiven.

Den fagkritiske strategi fremlægges i dag i mere tilslørede former og knap så åbenmundet, men væsensindholdet er det samme.

KAP og fagkritikken

Men på den anden side slutter pjecen af med at kritisere KAP's hidtidige opfattelse af det politiske, teoretiske og videnskabelige arbejde på universiteterne, hvor det påpeges at KAP så givet har haft en tendens til at undervurdere mulighederne i at arbejde kritisk med og på sit fag:

»Kun at ville beskæftige sig med økonomiske kampe, kampen for arbejds- og levevilkårene - det er økonomisme.« (side 68)

Arbejderklassen har, siges det videre, også ideologiske, uddannelsesmæssige og videnskabelige interesser, ligesåvel som den har økonomiske og politiske.

På dette område har KAP alt for længe stået usdigt svagt i kampen mod borgerskabets ideologi, teorier og videnskab. Og KAP har stået svagt i diskussionerne om marxismens teori og metode.

Læs pjecen!

Hvis man vil have et indblik i hvor langt KAP er kommet i at udvikle sin politik og hvis man har brug for at kende KAP's samlede uddannelsespolitik skrevet af os selv, så er de 20 kr. givet godt ud.

Det er en pjece at blive klog på, men mest af alt er det vigtigt at den kritiseres for fejl og mangler så KAP kan udvikle en stadig mere slagkraftig politik for de uddannelsessøgendes deltagelse i klassekampen for et socialistisk Danmark.

Tryk: SP-tryk 10. april 1979